یادداشت

بازشکنی تابوی وزیر زن در دولت روحانی

زهره آشتیانی*

سال ۹۲ حسن روحانی با وعده وزارت زنان قدم به ریاست‌جمهوری گذاشت، ولی غافل از آن بود که آواربرداری در دولت شامل حال حوزه زنان هم می‌شود بنابراین معاونت امور زنان و خانواده‌اش حداقل در دو سال ابتدای حضور درحالی‌که آماج هجمه‌ها از سوی بسیاری از منتقدان، مخالفان و گاه همفکرانش قرار گرفت، وقت بسیاری را صرف طرح‌ها و اقداماتی کرد که یا نیمه‌کاره رها شده یا اینکه مسیری را به خطا برده بودند. اما در دو سال دوم دولت تازه حرکت آغاز و بسترسازی برای مفهوم‌سازی عدالت جنسیتی به صورت عینی و برنامه‌ای در راستای گفتمان دولت شروع شد. تثبیت این مفهوم در برنامه ششم توسعه خود حکایت از تلاش دولت برای گام‌برداشتن به سوی عدالت در تعریف صحیح آن دارد و توجه به رفع تبعیض جنسیتی در منشور حقوق شهروندی مهر تأیید دیگری بر این مهم شد. برداشتن گام‌های چهارساله موجب شد اینک دکتر روحانی نه با سخنی با جنس وعده، بلکه با رویکردی امکان‌پذیر از حضور زنان در عرصه سخن بگوید و شاهد آن پیگیری انتصاب زنان در پست‌های مدیریتی در چارچوب وعده‌ها، شعارها و برنامه‌های رئیس‌جمهور از طریق ارائه پیشنهاد افزایش سالانه ۱۰درصدی تعداد مدیران زن در قالب طرح اصلاح نظام اداری و ارائه برنامه تعادل جنسیتی مدیریت در سند برنامه ششم توسعه کشور است که تعهد به آن خود گام دوم خواهد بود و البته باید گفت با پیگیری اختصاص ۳۰۰ فرصت شغلی جدید به زنان در آزمون استخدامی سال ۹۵ به دستور رئیس‌جمهور، این قدم نیز در سطوح اول برداشته شد و آنچه اینک باید مدنظر قرار گیرد اعتماد به زنان با تعهد به همان وعده شایسته‌سالاری در جایگاه‌های مدیریتی است که استمراردهنده گام دوم خواهد بود. البته منصفانه می‌توان گفت شکستن ترکیب مردانه هیئت دولت در دوره یازدهم تا حدی روی داد و حضور معاونان زن در جمع هیئت دولت اتفاقی مبارک بود ولی با تأکیدات متعدد و القای حس باورپذیری به مدیریت زنان به نظر می‌رسد اینک فرصت این است که در کنار اعتماد به واگذاری پست‌های معاونت‌های ریاست‌جمهوری به زنان، با نگاهی ژرف‌تر به حضور زنان در جایگاه وزارت، باور کنیم که اتفاقا این بیانگر آن است که دیگر از وعده‌گویی خارج شده‌ایم و به عمل‌گرایی رسیده‌ایم. البته هرچند احمدی‌نژاد تابوی وزارت یک زن را در دولت خود شکست ولی فرجام آن باز هم به تعهدشکنی نسبت به باور به توانمندی زنان منجر شد که اینک حسن روحانی با باور به مؤلفه‌هایی مانند «شایستگی»، «کارآمدی» و «پیشرفت و عدالت» می‌تواند آن را به فرجامی خوش تبدیل کند. از سویی نباید فراموش شود پس از ریل‌گذاری در مدت این چهار سال از سوی شهیندخت مولاوری برای معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، اینک فرصت آن رسیده است که به درخواست و تلاش‌های مکرر ایشان برای بازتعریف نهادی و بازطراحی ساختار معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری پاسخی مثبت داده شود تا اینکه عالی‌ترین نهاد سیاست‌گذاری زنان بتواند بنابر منشور حقوق شهروندی مورد تأیید دولت به تداوم حرکت باصلابت خود در برخورداری زنان از فرصت‌های اجتماعی برابر و مشارکت فعال و تأثیرگذار زنان در سیاست‌گذاری، قانون‌گذاری، مدیریت، اجرا و نظارت بپردازد.

***دبیر کارگروه رسانه معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری**

معاون فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری:

باید بی‌انگیزگی و بی‌حاصلی فرایندها را اصلاح کنیم

عکس: سی‌ان‌ان

شرق: چهارشنبه هفته گذشته در محل وزارت علوم و با حضور مدیرکل دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی و مدیر کل اداره پشتیبانی امور فرهنگی و مدیران دفاتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی دانشگاه‌های کل کشور جلسه‌ای تشکیل شد و در این جلسه سیدضیا هاشمی، معاون فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری با اشاره به اینکه هدف دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی برنامه‌ریزی، اصلاح رویکردهای موجود نسبت به حوزه فرهنگی، اجتماعی و به طور کل حوزه آموزش عالی است، تصریح کرد: «معاونان فرهنگی دانشگاه‌ها فقط مسئول حوزه معاونت فرهنگی نیستند، بلکه نسبت به فرهنگ دانشگاه و نتایج آن در سطح جامعه نیز مسئولیت دارند و از آنجا که فرهنگ امر فراگیری است، بنابراین تنها مسئولان حوزه فرهنگی هم معاونان فرهنگی نیستند. در واقع مسئولیت فرهنگی دانشگاه با رئیس دانشگاه است و سپس معاون فرهنگی دومین نقش را بر عهده داشته و به همین ترتیب سایر مسئولان دانشگاه هم در حوزه معاونت فرهنگی مسئولیت دارند؛ یعنی معاونت آموزشی، معاونت پژوهشی، مجموعه استادان و مجموعه مدیران و سایر بخش‌ها هم در حوزه فرهنگی اثرگذار هستند».

وی افزود: «در بحثی هم که من امروز به آن خواهم پرداخت، مسئله اساسی این است که ما در ترویج فرهنگ تعامل و گفت‌وگو و نشاط اجتماعی درصدد این هستیم تا این پویایی اجتماعی را ارتقا دهیم، اما اگر در این حوزه با بخش حراست همراه نباشیم دو الگو، دو سیاست و دو رویکرد حاکم خواهد شد که قطعا نه معاونت فرهنگی و اجتماعی به نتیجه می‌رسد و نه آنها خوب پیش خواهند رفت. چراکه به تعبیری، اگر این رویکرد در بخش حراست نباشد، کار ما نیز ابتر می‌ماند؛ و بالعکس؛ اگر این تعارض رویکردی باشد، کار آنها هم ابتر می‌ماند و دچار تعارض می‌شود. بنابراین رویکردی که در حوزه فرهنگی و اجتماعی جا افتاده و پذیرفته می‌شود، باید در بخش‌های دیگر هم پذیرفته و تقویت شود».

معاون فرهنگی وزارت علوم در ادامه با طرح این سؤال که اگر ما قائل به رسالت اجتماعی دانشگاه هستیم و مسئولیت اجتماعی سازمان را قبول داشته باشیم و به عنوان معاونت‌های فرهنگی- اجتماعی دانشگاه‌ها و وزارت علوم و عرصه آموزش عالی مسئولیت داریم، این مسئولیت اجتماعی را چگونه می‌توانیم ترویج کنیم؟ اظهار کرد: «آیا می‌توان به عنوان یک جزیره جدا از حوزه آموزش، پژوهش، دانشجویی، حتی پشتیبانی، این مسیر را پیمود؟ قطعا چنین چیزی امکان ندارد. بنابراین مسئولیت فرهنگی در دانشگاه بر عهده رئیس دانشگاه، سپس معاون فرهنگی و همه ارکان دانشگاه است. تک‌تک استادان در این حوزه باید نقش‌آفرینی کنند. تمامی تشکل‌ها و مجموعه‌ها در این حوزه اثرگذارند. اما نقش ما در اینجا چیست؟ به اعتقاد بنده مهم‌ترین کاری که در حوزه فرهنگی و اجتماعی می‌توان انجام داد، اصلاح رویکردهاست. یعنی رویکرد درست به آموزش عالی است. پس همه مسئولان آموزش عالی در کلیت دانشگاه مسئولیت دارند، یعنی اگر این رویکرد اصلاح شود، آموزش ما، پژوهش ما، حراست ما، بخش دانشجویی و فراغتی و تأمین امکانات و اعتبارات و آن بخش‌هایی که مربوط به تأمین امکان است، این رویکرد را تعقیب می‌کنند. اگر ما می‌خواهیم در کار موفق باشیم، باید سایر حوزه‌ها هم این رویکرد را تعقیب کنند. پس درواقع یک تعامل ارگانیک، پایدار و مستمر در حوزه فرهنگی جریان دارد که باید در دانشگاه و در حوزه فرهنگی استمرار داشته باشد». هاشمی افزود: «بنابراین در این بخش بنده گمان می‌کنم مدیران حاضر در حوزه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی نقش بیشتری نسبت به سایر بخش‌ها دارند. اگر ما جشنواره برگزار می‌کنیم، اگر ما تشکل‌ها را حمایت می‌کنیم، اگر برای انتشار نشریات بسترسازی می‌کنیم، نکته مهم در این است که همه اینها یک هدف را دنبال می‌کنند. این هدف باید به طور مرتب رصد و به‌روز شود».

معاون فرهنگی وزارت علوم با اشاره به اینکه ما نیاز به توانمندسازی مستمر بخش‌های مختلف داریم، افزود: «البته سازوکارهای مختلفی هم برای اجرای آن داریم. آموزش، پژوهش، پشتیبانی، دانشجویی، سنجش، گزینش و جذب، همه اینها کار خودش را انجام می‌دهد اما اینکه با چه هدفی و در چه راستایی باشد آن مسیر را ما هدف‌گذاری می‌کنیم. مقصود من این نیست که بخواهم حوزه فرهنگی را بزرگ‌نمایی کنم بلکه واقعا می‌خواهم از نقش و جایگاهی که ما در حوزه دانشگاه داریم، تبیینی ارائه دهم. دانشگاه در حوزه جامعه است؛ این ابهام و سؤالی که مطرح می‌شود برای خود ما و برای همکارانمان و برای دیگران هم باید مهم باشد که اصلا حوزه فرهنگی چه ضرورتی دارد؟ حوزه فرهنگی یا به تعبیری حوزه فرهنگی و اجتماعی چه ضرورتی دارد؟ من می‌خواهم یک ادعا را اینجا مطرح کنم و آن اینکه اعتقاد دارم روندی که دانشگاه‌های ما دارند، عمری بیشتر از ۱۰ سال نخواهد داشت؛ یعنی ۱۰ سال بعد این روند موجود در دانشگاه‌های ما ضرورتی برای جامعه ندارد و امری که ضرورت وجودی ندارد، در جامعه تداوم حیاتش در معرض سؤال است!».

ضیا هاشمی با تأکید بر اینکه در دانشگاه‌های غیرانتفاعی روند رو به افولی پیش آمده، افزود: «یعنی اینکه دیگر مردم برای درس‌خواندن و اخذ مدرک پول نمی‌دهند که عاقبت هم بی‌کار بمانند! دانشگاه‌های پولی ما که اکثریت دانشگاه‌ها را هم تشکیل می‌دهند- و به نظر من اتفاق خیلی خوش‌یمنی هم در جامعه ما نیست؛ چراکه عملا با این کار دولت دست در جیب مردم برده و از اینکه برای مردم مدرک تولید کند، هزینه می‌گیرد- روند رو به افولی دارند؛ درحالی‌که در دوره‌ای روند رو به رشدی داشتند، به خاطر یک دوره زمانی هویت اجتماعی، شغلی و تأمین معیشت مسیرش از این راه تأمین می‌شد، هم‌اکنون دیگر این‌گونه نیست و دیگر فارغ‌التحصیل ما حتی در سطوح عالی لزوما نمی‌تواند تأمین معاش بکند، به خاطر اینکه عمده بی‌کاران ما فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها هستند. البته عمده شاغلان ما هم فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها هستند؛ چون عمده جوانان ما در دانشگاه‌ها هستند؛ ولی زمانی که این جوان به دانشگاه وارد می‌شود، هزینه او را خانواده می‌پردازد به این امید که آینده بهتری داشته باشد و در آینده شاخص‌های مختلفی نظیر فهم، بینش، معرفت و دانش و... را برای تأمین معاش و آن هم از طریق تأمین شغل مناسب به دست بیاورد. وقتی این‌همه بی‌کار داریم- که البته نسبت بی‌کاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بیشتر از سایر بی‌کاران است- معنی آن این است که تحصیل در دانشگاه لزوما در این حوزه اثرگذار نیست؛ پس به چه دلیل مردم باید برای ایجاد اشتغال و تأمین اشتغال مناسب پول بدهند، هزینه مالی کنند، هزینه فرصت بدهند و فرصت عمر را در اختیار این حوزه قرار بدهند؟».

به‌عنوان مثال برخی تصور می‌کنند در خیابان باید گشت ارشاد باشد تا ظواهر دینی و فرهنگی حفظ شود و چنین نتیجه می‌گیرند ما هم در دانشگاه باید گشت ارشاد داشته باشیم. غافل از اینکه نه در خیابان جواب می‌دهد نه در دانشگاه، اگر هم در خیابان جواب بدهد در دانشگاه هرگز جواب نمی‌دهد و هرگز هم جواب نداده

هاشمی با اشاره به اینکه زمانی که توسعه کمّی افسارگسیخته در این وزارت علوم به‌عنوان سیاست اتخاذ شد، اشتباه بوده و پیش‌بینی دقیق نشده بود تصریح کرد: «همین امر موجب افت کیفی دانشگاه‌های ما شد؛ به‌گونه‌ای‌که دانشگاه‌های کم‌کیفیت و بی‌کیفیت کم نداریم! عوارض علمی کم نیست و وقتی که در یک دانشگاه به ازای هر ۳۰۰ دانشجو یک استاد هست، وقتی یک استاد ناچار است ۳۰، ۴۰ و بعضا ۵۰ پایان‌نامه را مدیریت کند، نتیجه آن همین اتفاقی است که در میدان انقلاب و خیابان انقلاب مشاهده می‌کنیم! تقلب علمی اتفاق می‌افتد؛ به خاطر اینکه ما یک اهدافی را تعریف می‌کنیم و مسیر بدی برایش تنظیم می‌کنیم و این مسیر به انحراف می‌رود. اینها دیگر اصولی است که یا پدیده‌ای است که تحلیلش برای ما کار راحتی است و نتیجه آن هم همین می‌شود که از یک زمانی ما شاهد افول کمّی هستیم؛ یعنی اول با افول کیفی مواجه شدیم، بعد با افول کمّی. من اصلا منظورم تعداد مقالات علمی نیست؛ چراکه آن قضیه یک شاخص است. شاخصی که اگر بخواهد اکتفا بشود، ناقص است؛ ولی اگر در کنار شاخص‌های دیگر باشد، می‌تواند موضوعیت خوبی داشته باشد. منظور من کیفیت آموزش در سطح دانشجویی است. دانشجویان ما در خیلی از دانشگاه‌ها واقعا از سطح علمی خوبی برخوردار نیستند و این افول کیفی به افول کمّی هم منجر شده است و ما از سال گذشته شاهد روند کاهشی تعداد دانشجویان‌مان هستیم- و طبیعی هم هست- که البته ترکیب جمعیت هم روی این مهم اثر گذاشته است. مقصود من از ارائه این اطلاعات این نیست که بخواهم اطلاعات عمومی بدهم، برای این است که بدانیم آیا ما در حوزه فرهنگی و اجتماعی نسبت به رصد وضعیت، پیداکردن راهکار و واکنش نسبت به این نوع عوارض و آسیب‌ها مسئولیتی نداریم؟ ما نسبت به آسیب‌ها و عوارضی مثل اعتیاد، طلاق و حاشیه‌نشینی مسئولیت داریم که داریم؛ ولی نسبت به آسیب‌های آموزشی و آکادمیک مسئولیت نداریم؟ خوب ما اگر حوزه اجتماعی هستیم (من می‌خواهم روی بخش اجتماعی تأکید کنم؛ چون آسیب‌های اجتماعی مطرح است)، حتما نسبت به آسیب‌های اجتماعی ذاتی دانشگاه مانند اعتیاد و طلاق و امثالهم تأکید می‌کنیم؛ چراکه در آسیب‌های اجتماعی عمومی ما هم به‌عنوان شهروند در معرض آن هستیم؛ اما در بخش آسیب‌های ویژه دانشگاه، آسیب‌های آموزشی است، آسیب‌های محیط‌های علمی مانند تقلب علمی، بی‌انگیزگی علمی، انطباق‌نداشتن آموزه‌های ما با نیازهای ماست؛ بنابراین ما در حوزه فرهنگی و اجتماعی بیش از بقیه بخش‌ها وظیفه به‌روزرسانی نگرش‌ها، روش‌ها و توانمندی‌ها را داریم».

معاون فرهنگی وزارت علوم با اشاره به اینکه بی‌انگیزگی در استادان و دانشجویان و بی‌حاصلی در فرایندهای آموزشی و پژوهشی داریم که باید اینها را رصد کنیم و انگیزه‌های اصلاح را به وجود بیاوریم. گفت ما باید حرکت‌های اجتماعی معطوف به این اصلاح را ایجاد کنیم و علاوه بر حمایت از فعالیت‌های داوطلبانه دانشجویان و زمینه‌سازی برای توسعه آنها و نیز توسعه تعاملات بین‌المللی، وظیفه ایده‌سازی، ایده‌پردازی، نظریه‌پردازی و ارائه این ایده‌ها به بخش‌های دیگر را هم داریم؛ بنابراین ما نه فقط نسبت به دانشجویان بلکه نسبت به استادان و حتی مدیران ارشد هم مسئولیت داریم؛ یعنی ما هستیم که باید وضعیت اجتماعی دانشگاه، جایگاه و منزلت اجتماعی دانشگاه را رصد و به سایر بخش‌های جامعه منعکس کنیم و نکته مهم درباره رصد و تحلیل فعالیت‌های دانشگاهی درست در اینجاست. باید تحلیل کرد تا بدانیم ۱۰ سال بعد دانشگاه ما کجاست و چگونه خواهد بود؟ این روند یعنی ۱۰ سال بعد اتفاقی که برای مدارس افتاده است، برای دانشگاه نیز ممکن است بیفتد. مدارس ما امروز چه کار می‌کند؟ این دانشجو اگر بی‌کار باشد و وارد بازار کار نشود یا در عرصه دیگری در حوزه غیرتخصصی خودش وارد بازار کار می‌شود که غالبا این‌طور است و این مهارتی که ما به او آموزش داده‌ایم تا چه اندازه برایش مفید بوده است؟ آن چیزی که برای وی مفید بوده است، مدرکی است که به دستش داده‌ایم. حالا این مدرک را بگیریم، برای چه باید پول بدهد؟ امروز کارخانه ایران‌خودرو باید آمادگی این را داشته باشد که حمایت‌های دولتی، قانونی، بودجه و... داشته باشد و بتواند روی پای خودش بایستد».

هاشمی گفت؛ به‌عنوان مثال برخی تصور می‌کنند در خیابان باید گشت ارشاد داشته باشد تا ظواهر دینی و فرهنگی حفظ شود و چنین نتیجه می‌گیرند ما هم در دانشگاه باید گشت ارشاد باشیم. غافل از اینکه نه در خیابان جواب می‌دهد نه در دانشگاه، اگر هم در خیابان جواب بدهد در دانشگاه هرگز جواب نمی‌دهد و هرگز هم جواب نداده. مگر این اتفاقات نیفتاد، مگر ما همه شاهد این نبودیم، حالا بگذریم که بعضی‌ها وقتی از این آموزه‌های فرهنگی و عناصر فرهنگی صحبت می‌کنند وقتی مثال می‌زنند، یک نمونه یا چند نمونه محدود بیشتر ندارند که البته همه آن را هم باور ندارند؛ یعنی وقتی بحث فرهنگ می‌شود می‌گویند: «چرا در دانشگاه کار فرهنگی نمی‌شود؟

ادامه در صفحه ۱۷

خبر

وجود ۶۶۰ هزار خانوار با ضریب محرومیت ۸ و ۹ در کشور

معاون حمایت و سلامت کمیته امداد گفت: ۶۶۰ هزار خانواده در مناطق محروم کشور با ضریب محرومیت ۸ و ۹ وجود دارند که از منبع آب محروم بوده یا شرایط جغرافیایی نامساعدی دارند. فاطمه رهبر در نشست خبری خود که در محل کمیته امداد برگزار شد، گفت: کاهش تعداد مددجویان تحت عنوان پالایش، هدایت خدمات و اعتبارات به سمت مناطق محروم، به‌صفررساندن صف پشت نوبت جهیزیه و وام ضروری، احیای طرح شهید رجایی و کاهش تعداد پرونده‌هایی که تحویل مددجویان بوده‌اند؛ از جمله برنامه‌های سال ۹۵ کمیته امداد بود. وی در ادامه با بیان آنکه یک‌میلیون‌و ۶۰۰هزار نفر، تعداد خانوارهای تحت پوشش ماست که جمعیتی سه‌میلیونی را شامل می‌شود و حدود ۵۰۰ هزار نفر نیز به صورت تک‌خدمتی بوده و مشمول دریافت مستمری نمی‌شوند، گفت: در طرح پایش، ۲۵۰ هزار خانوار را بررسی و از چرخه حمایت خارج کردیم. این در حالی است که بیمه، حامی و وام‌های آنها قطع نشده و برقرار است، اما با این پالایش ۸۲ میلیارد تومان صرفه‌جویی کرده‌ایم.

معاون حمایت و سلامت کمیته امداد در ادامه با بیان اینکه چهار سال پشت‌نوبتی در کمک‌هزینه ازدواج داشتیم که اکنون آن را به صفر رسانده‌ایم، گفت: ۵۰ هزار پشت‌نوبتی دریافت جهیزیه از قبل وجود داشت که در سال ۹۵، به صفر رسیده است.

رهبر در ادامه با بیان اینکه یک‌میلیون‌و ۳۰۰ هزار سالمند، ۳۳۰ هزار دانش‌آموز و ۷۳ هزار دانشجو را تحت پوشش داریم و سه‌هزارو ۹۰۰ مددکار خانواده و ۴۰۰ مشاور، خدمات به این تعداد ارائه می‌دهند افزود: ۱۱۶ هزار کمک‌هزینه ازدواج که شامل یک بسته چندقلمی کالاست، با سرانه سه میلیون‌تومانی و ارزش ریالی حدود هفت میلیون تومان توزیع شده و در سال جاری نیز سرانه آن را به ۳.۵ میلیون تومان افزایش داده و به ۳۰۰ هزار نفر می‌رسانیم. معاون حمایت و سلامت کمیته امداد درخصوص «وام ضروری قرض‌الحسنه» نیز گفت: درحال‌حاضر ۱۹۵ هزار فقره وام تا سقف پنج میلیون تومان پرداخت شده که خارج از وام اشتغال بوده و سرانه آن یک‌میلیون‌و ۸۰۰ هزار تومان است که درحال‌حاضر چهارهزارو ۳۰۰ نفر پشت نوبت دریافت آن قرار دارند.

رهبر از تسهیلات معافیت سربازی برای ۲۴ هزار نفر نیز خبر داد و گفت: در سال گذشته ۶۱ هزار فقره اجاره مسکن و ۱۳هزارو ۷۰۰ فقره اقساط معوقه بانک مسکن و حق بیمه تأمین اجتماعی برای ۲۱۰ هزار نفر، ۸۲ هزار نفر بیمه صندوق عشایر پرداخت و بیمه حوادث برای تمام مددجویان برقرار شده است. وی در ادامه با بیان اینکه ۸۸ هزار نفر در طرح رفع سوءتغذیه برای کودکان زیر شش سال قرار گرفته‌اند که سرانه آن ۷۵ هزار تومان در ماه است، گفت: همچنین ۱۴ هزار و ۶۰۰ نفر مشمول طرح نگهداری از سالمندان در منزل بوده که ماهانه صد هزار تومان به پرستاران آنها پرداخت می‌شود.

معاون حمایت و سلامت کمیته امداد در ادامه بر توجه به مناطق محروم تأکید کرد و گفت: ۶۶۰ هزار خانواده در مناطق محروم با ضریب ۸ و ۹ وجود دارند که از منبع آب محروم بوده یا شرایط جغرافیایی نامساعدی دارند، به همین منظور ۲۳هزارو ۵۰۰ منبع آب، ۷۰ هزار بخاری نفتی و گازی و ۹ هزار آبگرمکن در این مناطق توزیع شده است و درحال‌حاضر به دنبال توزیع وسایل سرمایشی نیز هستیم.

جدول ۲۸۳۶ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- اضافه‌شده- فاقد اصالت خانوادگی- نپریدن اسب مسابقه از روی مانع ۲- نمایش‌نامه‌ای مطرح از فدریکو گارسیا لورکا، نویسنده اسپانیایی ۳- دمای غیرطبیعی بدن- قوه حافظه- سزاوار و شایسته- نام آذربایجانی ۴- خوردنی‌ها- از درختان جنگلی شمال ایران- سرمازا ۵- گروگذاشتن- شماره- خواب کودکانه ۶- بزرگ‌ترین سوره قرآن- تجهیزشده- فراموشی ۷- عجیب- معادل فارسی تیتر- بهتان ۸- نیم صدای درازگوش- پوشاننده- اهل شهر بادگیرها- تکرار حرفی ۹- بدون فکر قبلی و به طور ناگهانی- نامی دخترانه- تکروانه ۱۰- جلگه- لباس شنا- کبوتر صحرایی ۱۱- با آب پاک‌کردن- قتل سیاسی- مهم‌تر ۱۲- مرکز جمهوری آذربایجان- معصیت- بهشت ۱۳- ضمیر سوم شخص- انبار گندم- پسادست- نشانه مصدر جعلی ۱۴- کنایه از کار بیهوده‌کردن است ۱۵- شهری در ایالت تورینگن آلمان- نگهبان شتران - رستگاری.

عمودی:

۱- صاحب‌اختیار- تردستی ۲- گاه مقهور رابطه می‌شود!- تفریح و هواخوری- از محلات شمال تهران ۳- زیبایی قابل درک اما توصیف‌ناپذیر- در قدیم می‌سوزاندند تا محیط خوشبو شود- کرم شب‌تاب- راهی که به آخر نمی‌رسد! ۴- فهمیده- محفظه کتاب در کتابخانه- حقه و نیرنگ ۵- نخست‌وزیر شهید- افترا- دارای اخلاق و رفتار غیرصمیمی ۶- تنه درخت- گوارا- اثری به قلم دافنه دوموریه که یادآور سال‌های کودکی نویسنده است ۷- رودخانه‌ها- اهل هرات- خدمتکار ۸- رمق آخر- ماه پیروزی انقلاب- ایالتی در آمریکا- پروردگار ۹- شراره آتش- تازه- هدایت‌کننده ۱۰-... فوق ایدیهم- زنی که تازه زایمان کرده- دیدنی در ارتش ۱۱- هر فصل کتاب- رها- ماده مخدر تریاک ۱۲- کشف رازی- فدراسیون جهانی فوتبال- پیشوا ۱۳- بز کوهی- خودروی باربری کوچک- خاکستر- قطره ۱۴- مایه دردسر- غربال - آشکار و نمایان ۱۵- میانجیگری‌کردن- فیلم رویدادهای واقعی.

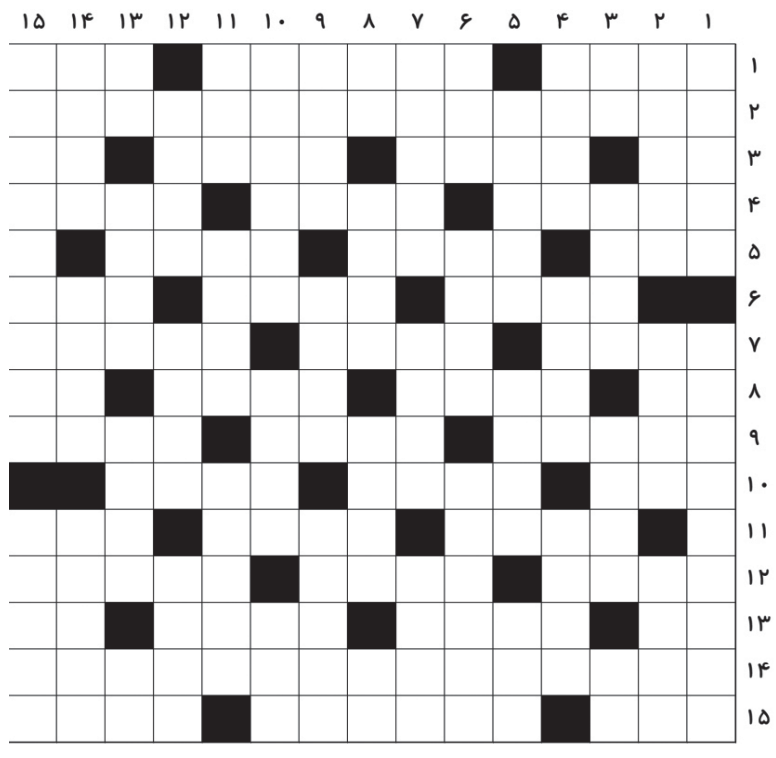

حل سودوکو سخت

۷	۳	۸	۹	۶	۲	۴	۵	۱
۴	۶	۲	۵	۷	۱	۳	۸	۹
۹	۵	۱	۳	۸	۴	۷	۲	۶
۶	۷	۹	۲	۳	۸	۵	۱	۴
۲	۱	۵	۷	۴	۹	۶	۳	۸
۳	۸	۴	۱	۵	۶	۹	۷	۲
۱	۲	۷	۴	۹	۳	۸	۶	۵
۸	۹	۳	۶	۲	۵	۱	۴	۷
۵	۴	۶	۸	۱	۷	۲	۹	۳

حل سودوکو ۱۸۳۱

۵	۶	۷	۹	۸	۱	۳	۲	۴
۴	۱	۲	۵	۳	۶	۹	۷	۸
۸	۹	۳	۲	۷	۴	۶	۵	۱
۲	۷	۹	۱	۶	۸	۴	۳	۵
۶	۴	۸	۳	۵	۲	۷	۱	۹
۱	۳	۵	۴	۹	۷	۸	۶	۲
۳	۵	۱	۶	۴	۹	۲	۸	۷
۹	۸	۶	۷	۲	۵	۱	۴	۳
۷	۲	۴	۸	۱	۳	۵	۹	۶

جدول ۲۸۳۵

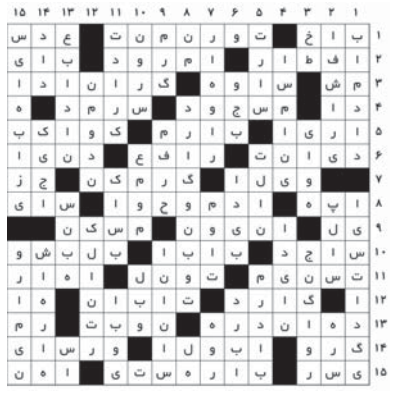

سودوکو سخت ۱۸۳۲

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۶		۸	۱	۷				
	۳	۷	۹	۴				
۵						۴		
۲				۸				۱
۸			۲			۳		
۷				۶	۴			
۴				۲	۶		۹	
	۸	۲			۷			
۳				۱				۵

سودوکو ۱۸۳۲

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۵	۳	۱					۲	
۶	۴	۸			۷			
۷		۲		۵		۶	۸	
	۵		۷	۱		۸	۹	
		۶				۵	۷	
			۵	۲	۸			
۲			۹					
۳							۱	
		۴					۶	